
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa



3	Uvodnik
5	Iz provincialata
10	Obvestila
12	Iz naših samostanov
24	Iz vzgojnih ustanov
25	Iz naših misijonov
28	Odmevi

Sporočila - glasilo slovenskih minoritov
leto XLVI

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: mag. p. Tomaž Majcen
Odgovarja: p. Igor Salmič, prov. minister

Ovitek: Julija Zornik
Tisk: Tiskarna Povše



UVODNIK

Dragi bratje in sestre v sv. Frančišku!

Provincialni kapitelj je milostni trenutek, kjer se v odprtosti Božjim navdihom zaustavimo, ovrednotimo naše dosedanje duhovno, bratsko in apostolsko življenje in uperimo naš pogled v prihodnost. Ob sklepu XV. provincialnega kapitlja bi se rad zahvalil Gospodu, da nas je spremljal s svojim blagoslovom. V prvi vrsti nam je bila dana priložnost, da obudimo hvaležen spomin na preteklost. Ob branju poročil smo lahko na jasno uvideli, kje vse nas je vodila Božja roka. Tudi nepopolnosti so del Božjega načrta, saj nas vabijo k ponižni drži in k spoznanju, da v središču našega redovnega življenja in apostolata nismo mi, temveč On, ki je iz ljubezni do nas šel na križ. Včasih se zelo ustrašimo neuspehov, morda nas popade zagrenjenost ob pomanjkanju poklicev in utrujenost ob prepričanju, da vse to naše delo nima veliko smisla. Svet s svojo logiko vstopa tudi v naše skupnosti, glavno merilo našega delovanja večkrat postaja uspeh, odmevnost, priznanje s strani ostalih. Če tega ni, bi najrajši puško vrgli v koruzo. Če pa pogledamo Jezusovo pastoralno delovanje, v njem ne vidimo množic: eden za drugim odhajajo razočarani, ker v njegovih besedah ne vidijo perspektive. Njegove pridige naletijo na neodobravanje nekaterih in razočaranje drugih. Le majhna peščica ob Njem zazna pravo življenje, tisto polno, tisto ki gre onkraj zadovoljitve lastnih ciljev in lastne volje. Le peščica je razumela, da križ in smrt nista končna postaja neuspelega apostolata temveč pot prečiščevanja, ki edina pelje v odrešenje. Le kdor umrje samemu sebi, postane odrešen. Le kdor bolj zaupa Gospodu kakor pa samemu sebi, bo lahko prinašal prave darove. Jezus nas vabi, da ne nasedamo logiki sveta in človeški modrosti. V najhujših časih je Bog obujal preroke in svetnike, po zaslugi male črede je svet postal drugačen. Čisto malo

kvasa je potrebno, da kruh postane okusen in zelo malo Kristusovih učencev je potrebnih za preoblikovanje sveta. Če smo odprti za Njegove navdihe, lahko Gospod naredi veliko lepih stvari preko nas, tudi tam, kjer se zdi, da Cerkev nima več kaj povedati temu svetu. Samo z očmi vere lahko vidimo življenje tam, kjer se zdi, da je vse mrtvo. Ne dajmo se predati analizi, nočemo biti del diagnoze in bolezni, mi verujemo, da lahko Gospod preko nas stori neverjetne stvari. Gospod nas vabi, da se v molitvi odpiramo Njegovi milosti, ki nam bo pomagala k temu, da bomo v bratu videli Jezusa, da bomo drug v drugem gledali že odrešenega človeka, s katerim bomo peli slavo pred Nebeškim prestolom.

Štiriletni program province, ki smo ga sprejeli na kapitlju, hoče biti izraz tega našega zaupljivega pogleda na Boga, na brata, na vse ljudi. Molitev (2018-2019) je temelj vsakršnega osebnega odnosa, v molitvi pozabim nase in dajem prednost Drugemu. Iz te molitvene drže sledi pričevanje (2019-2020), za katero smo najbolj verodostojni, ko se kljub mnogim razlikam in težavam med seboj prepoznamo kot Frančiškovi bratje. Najlepše je pričevati v ponižnosti (2020-2021), saj tako res dajemo primat Bogu in drugemu. Teh darov, ki smo jih zastonjsko prejeli od Gospoda, pa končno ne moremo zadržati le zase, ampak jih podeliti tudi z vsemi ljudmi: evangelizacija (2021-2022) je sad molitve, pričevanja in ponižne drže.

Štiriletni program noče biti projekt, ki bi ga morali mi sami uresničevati, temveč naj bi nas samo spomnil na to, kar smo že prejeli od Gospoda: novo življenje v Kristusu.

Vsem bratom se iskreno zahvaljujem za aktivno sodelovanje na provincialnem kapitlju, ko smo ovrednotili dosedanje delo in spreje-

mali odločitve za naprej. Zahvaljujem se vsem za osebne pogovore, ki so me utrdili v prepričanju, da je Božja milost še vedno močno prisotna pri nas. Posebno zahvalo namenjam dosedanjemu provincialnemu ministru p. Milanu Kosu, ki je z ogromno skrbnosti in odgovornosti vodil provinco zadnjih dvanajst let in mi je od prvih korakov od izvolitve naprej stal ob strani in me uvedel v to novo služenje. Hkrati bi se želel vnaprej opravičiti vsem za svoje napake, za omejen pogled na realnost, za pomanjkljivo razločevanje Božje volje. Prosim vas za pomoč pri delovanju v dobro provincie, tako v molitvenem kakor bratskem smislu.

Delo in življenje naše province zaupam vodstvu Svetega Duha in priprošnji Device Marije, sv. Frančiška in drugih naših svetnikov. Vse nosim v svojih molitvah in na vse kličem Božjega blagoslova, da bi vedno znova hvaležno odkrivali lepoto našega redovnega življenja in poslanstva. Lepo je biti Kristusov učenec, lepo je biti Frančiškov brat in lepo je biti minorit!

Mir in dobro!

p. Igor Salmič
prov. minister



IZ PROVINCIALATA

XV. PROVINCIALNI KAPITELJ SLOVENSKE MINORITSKE PROVINCE SV. JOŽEFA

Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa je od 22. aprila do 26. aprila 2018 in od 18. do 20. junija 2018 obhajala XV. redni provincialni kapitelj v minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptujju. Kapitelj je vodil generalni vikar p. Jerzy Norel, navzoč je bil tudi generalni asistent za Srednjo Evropo, p. Miljenko Hontič.

Ob sklepu prvega dela kapitlja smo izvolili novo provincialno vodstvo.

NOVO VODSTVO PROVINCE

P. IGOR SALMIČ, provincialni minister

P. SLAVKO STERMŠEK, definator in vikar province

P. DANILO HOLC, definator in tajnik province

P. TONI BRINJOVC, definator

P. CRISTIAN BALINT, definator

Na drugem delu XV. rednega prov. kapitlja Slovenske minoritske province, od 18. do 20. junija 2018 v minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptujju, so bili na predlog provincialnega ministra za službe izvoljeni sledeči bratje:

P. DANILO HOLC - ekonom province

Gvardijani:

P. MILAN KOS - Minoritski samostan sv. Petra in Pavla na Ptujju

BR. ROBERT HORVAT - Minoritski samostan sv. Frančiška v Piranu

* *naknadno ga imenuje prov. minister z definatorijem* - Minoritski samostan sv. Vida na Vidmu pri Ptujju

P. DAMJAN TIKVIČ - Minoritski samostan Svete Trojice v Halozah

P. MILAN HOLC - Minoritski samostan Matere Božje na Ptujjski Gori

P. ERNEST BENKO - Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška v Olimju

P. SLAVKO STERMŠEK - Minoritski samostan sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljani

P. TONI BRINJOVC - Minoritski samostan sv. Antona Padovanskega v Turnišču

Magistri:

P. SLAVKO STERMŠEK - ponoviciat in postulat

P. JANEZ KURBUS - noviciat

Izvoljeni so bili tudi:

P. SLAVKO STERMŠEK – prefekt za vzgojo in predsednik komisije za vzgojo

P. MATEI SENTES – prov. delegat za duhovne poklice

P. TONI BRINJOVC – prov. asistent za M.I.

P. DAMJAN TIKVIČ – prov. delegat za pravičnost, mir in varovanje stvarstva ter romanja v Assisi

P. JANEZ KURBUS – prov. delegat za misijone

P. CRISTIAN BALINT – predsednik MINPS-a

P. MARJAN VOGRIN – predsednik komisije za gradnje in varstvo spomenikov

ŠTIRILETNI NAČRT PROVINCE

2018 – 2019

**Ti si dobro, vse dobro, najvišje dobro.
(Molitev)**

»Bedite in molite, da ne pridete v skušnjava! Dub je sicer voljan, a meso je slabotno« (Mr 14,38).

SKUPNI NAČRT:

- V skupnostih naj se goji skupna molitev celotnega brevirja.
- Dnevno premišljevanje Božje besede nam omogoča živeti evangelij. Vsaj enkrat tedensko naj skupnost goji »Lectio divina« s podelitvijo sadov premišljevanja. Tako bo evangelij postal življenje in ga počasi preoblikoval.

OSEBNI NAČRT:

- Osebno se zavzemam za spravo z Bogom, s seboj in drugimi. Redno pristopam k zakramentu svete spovedi, izberem duhovnega spremljevalca in spovednika.
- Frančišek je postal »drugi Kristus«. Kako postajam podoben Kristusu? Kristusu postajam podoben, če živim Božje sinovstvo – to mi omogoča redna osebna molitev in obvezne letne duhovne vaje. V meni naj bo navzoča zavest, kako Bog gleda na moje življenje.

2019 – 2020

**Ti si naše življenje.
(Pričevanje)**

»Apostoli so z veliko močjo pričevali o vstajenju Gospoda Jezusa in velika milost je bila nad vsemi« (Apd 4,33).

SKUPNI NAČRT:

- Ozaveščanje, da je bratsko življenje, kakor ga je začrtal in nam ga v sveto dediščino zapustil sv. Frančišek, najlepše pričevanje in naša največja verodostojnost. Skupno delo na vseh področjih – izogibamo se individualizma.
- Pričujemo kot provinca in se kot skupnost redno udeležujemo bratskih srečanj in pastoralnih dejavnosti znotraj Cerkve na Slovenskem. Možnost skupnih počitnic.

OSEBNI NAČRT:

- Biti priča vstajenja Jezusa Kristusa pomeni, da znam kakšni svoji stvari tudi umreti v zavesti, da bom tam, kjer sem umrl, tudi vstal. Osebno si prizadevam za odpuščanje bratu, skupno delo in sem razpoložljiv za potrebe province.
- Moje oznanjevanje naj temelji na osebni izkušnji. Kaj lahko povem drugim? Samo to, kar je zame storil Gospod. Samo sinovi lahko povejo kaj lepega o Očetu.

2020 – 2021
Ti si ponižnost.
(Ponižnost)

»V medsebojnih odnosih se vsi oblecite v ponižnost, ker Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost. Ponižajte se pod močno Božjo roko, da vas ob svojem času poviša. V so svojo skrb vrzite nanj, saj on skrbi za vas« (1Pt 5,5b-6).

SKUPNI NAČRT:

- Izogibanje poviševanju. Darove sem prejel od Boga z namenom, da služim skupnosti in provinci. Ponižni nosijo v sebi eno samo gotovost – da nam bo nekoč vse povrnjeno.
- Ponižen biti, pomeni biti učljiv – zato se udeležujem permanentne vzgoje in sprejemam duhovne spodbude.

OSEBNI NAČRT:

- Ponižnim se Bog daje. Sprejeti tudi ponižanja kot vrata v ponižnost. Ponižni v sebi ne najde nič trdnega. Vir gotovosti je Bog in njegova ljubezen.
- Ponižnost je dati prostor drugemu. Prizadevam si, da dajem prostor bratu, ustvarjam pogoje za skupno mizo, rekreacijo in se veselim uspeha brata ter se Bogu in bratu zahvalim za njegove darove ter tako gradim bratstvo.

2021 – 2022
Ti si pogumnost.
(Evangelizacija)

»Rekel jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!« (Mr 16,15).

SKUPNI NAČRT:

- Res je, da nam nič ni tuje, vendar imamo kar nekaj orodij evangelizacije, ki so tipično frančiškove – tem dati prednost. Kot provinca skrbimo za rast v karizmi. Bratska skupnost naj določi prioritete apostolata, ki jih vodi pravilo: manj, globlje, skupaj.
- Sodelujemo pri novi evangelizaciji – dejavno iščemo poti evangelizacije, predvsem pa dajemo prednost tipično frančiškove (OFS, FRAMA, FO, M.I.). V smislu tega pa ne smemo poleg župnijske zanemarjati tudi bolniške, romarske in turistične pastore kot izraza skrbi za uboge ter duhovnih vaj. Nudimo tudi možnost za ustrezno izobraževanje iz omenjenih področij.

OSEBNI NAČRT:

- Evangelij se uresničuje zame tu in sedaj v tolikšni meri, kolikor razumem, da se je dopolnil čas zame. Pogosto si ozavestim, da je moja zgodba poklicanosti del zgodovine odrešenja.
- Svet se bo vrnil h Kristusu, ko bo videl kako lepo je živeti našo vero. Ko odsevam lepoto življenja z Očetom, ustvarjam pogoje za rast novih duhovnih poklicev. V tem letu bom ponovno prebral apostolsko spodbudo Veselje evangelija (Evangelii gaudium).

I. seja provincialnega definitorija

V minoritskem samostanu sv. Frančiška v Piranu je bila 3. maja 2018 I. seja provincialnega definitorija.

1. Prov. minister p. Igor Salmič je za uvod v prvo sejo prov. definitorija zmolil Frančiškovo molitev Hvalnice Bogu najvišjemu.

2. Sledil je pozdrav in predstavitev provincialnega definitorija. Zahvalil se je članom definitorija, da smo sprejeli sodelovanje v njem.

3. Prov. minister je definitoriju predstavil nekatere smernice za življenje province, ki mu jih je podal generalni vikar p. Jerzy Norel.

4. Naredili smo refleksijo poteka prvega dela provincialnega kapitlja. Posebej smo si predočili sintezo vrednotenja in življenja province ter določili prioritete. Na podlagi tega smo se pogovorili o:

a) osnutku za štiriletni duhovni program province, ki ga bo za prvo branje na naslednji seji prov. definitorija pripravil p. Toni Brinjovc.

b) temah za izdelavo Instrumentum laboris-a za drugi del provincialnega kapitlja, ki ga bosta za prvo branje na naslednji seji prov. definitorija pripravila provincialni minister in tajnik.

5. Pregledali smo štiri pisma, ki so prispela na provincialni kapitelj in jih pokomentirali. Vsebino treh bomo vključili v Instrumentum laboris, na eno pa bo prov. minister pisno odgovoril dotični skupnosti še pred začetkom drugega dela prov. kapitlja.

6. Generalni asistent p. Miljenko Hontić se želi srečati z novoizvoljenim provincialnim definitorijem. Na njegov predlog bomo naslednjo sejo imeli v Zagrebu, 17. maja 2018 popoldne.

II. seja provincialnega definitorija

V minoritskem samostanu sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljani je bila 28. maja 2018 II. seja provincialnega definitorija.

1. Prov. minister p. Igor Salmič je za uvod v sejo zmolil molitev za pokoj duše + očeta p. Cristiana Balinta.

2. Na zapisnik ni bilo pripomb.

3. Pregledali in dopolnili smo prvi osnutek Instrumentum-a laboris-a. Predvsem smo se ustavili pri oblikovanju štiriletnega programa.

4. Provincialni minister nam je predstavil svoje prve vtise ob pogovorih z brati. Začel bo drugi krog obiskov, kjer se bo že konkretnije pogovarjal kje bratje vidijo svoje bodoče življenje in apostolat.

5. Poročilo o srečanju prov. ministrov CEF-a v Romuniji

Srečanje se je odvijalo v Romanu od 21. do 25. maja 2018. P. Igor je bil predlagan za člana predsedniškega sveta na izrednem generalnem kapitlju, ki bo avgusta 2018 v Rimu. Ob tej priložnosti se je z romunskim prov. ministrom pogovarjal tudi o možnosti študija dveh ali treh njihovih bogoslovcev v Sloveniji.

6. Dominik Tikvič je na provincialat poslal prošnjo za spregled od celibata in vseh obveznosti, ki izvirajo iz svetega reda ter slovesnih zaobljub. Pripravili bomo ustrezno dokumentacijo.

7. Padovanska provinca prosi, da tudi naša provinca napiše postulatorsko pismo, s katerim bi zaprosili Teološko komisijo na kongregaciji za svetnike, da prouči tim. pozicijo za

beatifikacijo p. Placida Corteseja. Pismo v italijanskem jeziku bosta pripravila provincial p. Igor in tajnik p. Danilo. Na drugem delu prov. kapitlja bodo vsi bratje pismo tudi podpisali.

8. Prošnja župnije Odranci za sodelovanje na ljudskem misijonu. Ljudski misijon v Odrancih se bo odvijal ob vikendih v prvi polovici leta 2019. Minoriti bi prevzeli en vikend, od 25. do 26. maja 2019. Na prošnjo smo odgovorili pozitivno.

9. Srečanje KORUS-a in SŠK (7. maj 2018)

P. Igor nas je informiral o glavnih točkah srečanja.

- Škofje so predstavili obisk ad limina in srečanja na različnih kongregacijah.
- Sledilo je delo po skupinah o temi: sinoda mladih, ki bo letos jeseni v Rimu.
- Dr. Dolinar je predstavil delo z arhivi po redovnih skupnostih.
- Popoldne je imel KORUS še svoje srečanje. Izvedli so volitve članov Izvršnega odbora (IO). Novi predsednik KORUS-a je postal frančiškanski prov. minister, p. Marjan Čuden. Prav tako je bil v IO izvoljen naš prov. minister, p. Igor Salmič.

III. seja provincialnega definitorija

V minoritskem samostanu sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljani je bila 8. junija 2018 III. seja provincialnega definitorija.

1. Prov. minister je zmolil molitev za blagoslov dela in pravega razločevanja pri odločitvah.

2. Na zapisnik ni bilo pripomb.

3. Instrumentum laboris smo dopolnili in ga potrdili kot predlogo za II. del provincialnega kapitlja

4. Priprava II. dela provincialnega kapitlja
Dopolnili smo seznam zastopnikov. Po službi sta postala nova člana prov. kapitlja generalni asistent, p. Miljenko Hontič, in provincialni vikar, p. Slavko Stermšek. Izdelali smo predlog dnevnega reda. Prvi dan bo sv. mašo vodil prov. minister, drugi dan generalni asistent, tretji dan pa zlatomašnik, p. Tarzicij Kolenko. Prav tako smo za zaključni izlet izbrali Sv. Benedikt v Slovenskih goricah, kamor bodo povabljeni vsi bratje.

5. Refleksija obiska prov. ministra po skupnostih

Sestava novih skupnosti ni preprosta. Predvideni so še nadaljnji pogovori.

6. Od 24. do 28. junija 2018 bo v Olimju drugi termin duhovnih vaj za brate, ki jih bo vodil p. Marjan Vogrin. Med tem časom bo tudi mašniško posvečenje p. Vladimirja Rufina Predikake, in sicer 25. junija 2018, ob 10. uri v mariborski stolnici. Vsi udeleženci duhovnih vaj naj pridejo v Olimje 24. junija zvečer. Kdor bo želel, se bo lahko udeležil mašniškega posvečenja naslednji dan.

p. Danilo Holc
prov. tajnik

OBVESTILA



Od 15. do 20. julija 2018

Družine in drugi prijatelji sv. Frančiška, poromali bomo v kraje, ki jih je svetnik zaznamoval s svojo navzočnostjo. Po njegovih stopinjah bomo odkrivali duha, ki po 800 letih še vedno živi. V šotorih pod asiškim nebom, v preprostosti in bratskem sožitju ter v stiku z Božjim stvarstvom bomo poskušali začutiti čudovitost pristnočloveškega ... Skratka, idealna kraj in čas, da prisluhnemo sebi ter odpremo srce Božjemu »dotiku« po sv. Frančišku in sv. Klari. Program bo za odrasle in otroke.

Voditelja: **p. Danilo Holc in p. Damjan Tikvič**

Predvidena cena: - odrasli 160 €

- otroci od 9 do 15 let 120 €

- otroci od 3 do 9 let 90 €

- otroci do 3. leta – brezplačno

Prijave sprejema p. Danilo Holc.



Obiskali bomo kraje, ki jih je sv. Frančišek zaznamoval s svojo navzočnostjo. Po njegovih stopinjah bomo odkrivali duha, ki po 800 letih še vedno živi. V šotorih pod asiškim nebom, v preprostosti in bratskem sožitju ter v stiku z Božjim stvarstvom bomo poskušali začutiti čudovitost pristnočloveškega ... Prav tako bomo ob razmišljanjih, branju Božje besede, molitvi, skupnem bogoslužju, pogovorih, smehu in petju ob kitari pod asiškimi zvezdicami izkušali resnično veselje. Skratka, idealna kraj in čas, da v tednu dni prisluhnemo sebi ter odpremo srce Božjemu »dotiku« po sv. Frančišku in sv. Klari.

Voditelji: **p. Danilo Holc, p. Damjan Tikvič,
p. Janez Ferlež, p. Andrej Sotler**

Cena romanja: 150 €

Prijave sprejema p. Danilo Holc.



PRIDI IN POGLEJ

Predzadnji teden meseca avgusta – od 19. do 24. avgusta 2018 – bo romarski dom v Olimju tudi letos odprl vrata fantom, ki bi radi podrobneje spoznali redovno življenje minoritov – manjših bratov sv. Frančiška.

Mnogi fantje in samski možje srednjih let čutite veselje do duhovnega poklica – duhovnika ali redovnega brata, vendar se vam zdi ta življenjska pot pretežka, cilj pa izgleda nedosegljiv. Vendar ni tako. Treba je imeti le nekaj poguma in zaupanja v Božjo pomoč.

To malo lučko, ki gori v vaših srcih, bi radi bratje minoriti spremenili v jasno luč, v kateri boste spoznali, da je življenje z Bogom lepo in srečno.

Z nami boste živeli, delali in molili.

Prijave:

gsm: 031 242 675 (p. Ernest)

e-naslov: ernest.benko@rkc.si



S KOLESOM OD SAMOSTANA DO SAMOSTANA



od 27. do 30. avgusta 2018

Obiskali bomo nekaj samostanov in Marijine romarske cerkve, ki jih vodimo bratje minoriti. Pot nas bo vodila od Olimja prek Ptujске Gore, Haloz, Ptuja vse do Turnišča v Prekmurju. Seznanjali se bomo z življenjem bratov minoritov, sodelovali pri njihovi skupni molitvi, spoznavali prelepe konce naše čudovite domovine ...

Na poti se nam lahko s kolesom pridružite kjerkoli in nas lahko kadarkoli zapustite. Ob prijavi nas seznanite. Na dan bomo prevozili pribl. 80 km.

Prijave in informacije:

p. Damjan Tikvič

gsm: 031 834 720

e-naslov: damjan.tikvic@rkc.si

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

Kakor se spodobi za tako častitljivi samostan, je bil v tem zadnjem obdobju v središču dogajanja bratov slovenske minoritske province in zanimanja mnogih tako v domovini kakor v tujini. V samostanu smo obhajali redni XV. provincialni kapitelj, ki je prinesel personalne spremembe v vodstvu province kakor tudi v samostanu in nove smernice za redovno življenje in pastoralno delovanje.

Ob tem dogajanju so tekli redni in izredni dogodki v samostanskem redovnem življenju in pastoralnem delu v vseh treh ptujskih župnijah. Morda je prav, da jih nekoliko osvežim in z njimi seznanim vas ter jih tako ohranimo tudi zapisane za prihodnje rodove.

Našo skrb za bratsko življenje kaže tudi odločitev, da smo se podali na skupni izlet v Kobariid in se tam seznanili z nekaterimi dogodki iz pretekle zgodovine ter občudovali lepote, ki jih je mogoče videti v okolici. Posamezni bratje so se udeležili še drugih srečanj, ki so bila organizirana v zadnjem času. Naše bratstvo je seveda tudi preizkušano z različnimi boleznimi bratov, ki pa ostajajo trdni v Gospodu in v neomajnem zaupanju, da bo njihovo trpljenje rodilo nove duhovne poklice.

Samostan je gostil vinogradnike iz haloško-ptujskega področja, da so lahko preverili kvaliteto pridelanega vina in ob prejetih priznanjih z zadovoljstvom ugotavljali, kako dobro vino so pridelali. Razstava kmečkih dobrot iz domovine in zamejstva je privabila mnoge, ki so ponovno zatrjevali, da je tukajšnji samostan najbolj primeren za takšen dogodek. Razstavi daje posebnega duha in nudi možnost zahvalna maša za vse darove. Tega se mnogi zavedajo in prav zaradi tega je bila tudi nedeljska maša lepo obiskana. Somaševanje je vodil prov. minister p. Igor Salmič.

V teh dneh zapira šolska vrata tudi Zasebna glasbena šola v samostanu sv. Petra in Pavla.

Zadnje leto je bilo še posebej slovesno. V maju so imeli učenci naše šole slavnostni koncert ob 10-letnici šole in pred dnevi ob koncu šolskega leta zahvalno sveto mašo, ki jo je daroval mari-borsko nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl. V roke smo dobili tudi zbornik, ki prestavlja v besedi in sliki deset let delovanja te izobraževalno vzgojne ustanove. S 1. majem 2018 je šola dobila tudi novo ravnateljico, prof. ga. Lijo Frajnkovič.

Zadnja dva meseca sta bila posvečena tudi intenzivnemu pastoralnemu delu v vseh treh župnijah na Ptujju. Kateheti so z vso gorečnostjo in zavzetostjo pripravljali otroke na prejem zakramentov. Vrstila so se obhajila in skupna birma. Seveda pa je bil to tudi čas večjega števila krstov in porok. Pastoralno leto zaključeno v upanju, da bo žar in navdušenje mnogih mladih in odraslih ostal in rodil duhovne sadove tudi v prihodnje.

Pika na i je bil praznik zavetnikov samostana apostolov svetih Petra in Pavla. Slovesno mašo je vodil in pridigal zlatomašnik p. Tarzicij Kolenko. K tej odločitvi sta nas vodila predvsem dva motiva. Tukaj je obhajal novo mašo in štirinajst let vršil službo župnika. Pri maši so prepevali



VS UTRINEK iz Cirkovc, dekleški zbor DOLCEZZA iz ZGŠ v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptujju, zbor MAGNIFIKAT s Ptujjske Gore ter župnijski zbor sv. Petra in Pavla. Izvajali so mašo od Damijana Močnika pod vodstvom Petra Gojkoška.



Prihaja čas počitnic in s tem možnost, da se tudi mi telesno odpočijemo in duhovno okrepi-
mo. K temu bodo lahko pripomogli tudi različni dogodki, predvsem glasbeni, ki so bodo zvrstili na našem kloštrskem dvorišču v poletnem času. Morda tudi vi kakšnega obiščete in si tako vzamete še čas za bratski obisk pri nas.

Želim vam mirne počitniške dni!

p. Milan Kos

Filialna hiša sv. Doroteje

Pozdravljeni sobratje in bralci naših Sporočil. Od zadnjega poročanja, pa do zdaj, se je nekaj nabralo. Vse bom poskušal podati v nekaj vrsticah. Po veliki noči se ni dogajalo kaj dosti. Bilo je kar nekaj krstov in seveda temu primerne priprave. Naši pevci so se udeležili revije cerkvenih pevskih zborov v Zavrču. Pa še dekanijsko rekolekcijo smo imeli in seveda, bili smo na vrsti za gasilce na Florjanovo nedeljo.

Vsekakor pa smo imeli bolj intenzivno pripravo na birmo. Vseh 36 birmancev se je resno pripravljalo na ta zakrament. Z animatorji smo pridno pripravili sprejem za nadškofa Alojzija Cvikla in predstavitev skupin za skušnjo, ki je bila 9. maja. Nadškof je pokazal veliko navdušenje nad sproščeno in veselo mladino. Priprava na birmo in sodelovanje staršev je bilo dobro. Lepo je delati, če se znajo starši organizirati. Saj vemo, da treba včasih starše rinit, da

»zakurblajo«, a tu jih ni bilo potrebno. Hvala Bogu za tako generacijo otrok in staršev. Sama birma je potekala lepo in v mirnem vzdušju 13. maja. Videlo se je, da je nadškof užival med mladimi, saj ni pridigal od oltarja ampak je vzel mikrofona in se prestavil v cerkev k birmancem, botrom in staršem ter jih lepo nagovoril.

Birma se je končala in že smo začeli z pripravami na prvo sveto obhajilo, ki je bilo 27. maja. Prvoobhajancev je bilo 20. Tudi tu je bila lepa priprava in sodelovanje otrok. In ko misliš, da je konec „luštnege“, se seveda nadaljuje. Tretjega junija smo imeli zaključno mašo z veroukarji in ob 10.30 po maši še telovsko procesijo. Treba je bilo postaviti štiri oltarje, da smo se lahko Bogu zahvalili za vse dobro in prosili blagoslova in varstva še za naprej. Bili smo tudi na reviji otroških in mladinskih zborov na Vidmu.

To bi bilo nekako na kratko povzeto. Saj se je še marsikaj dogajalo: šmarnice, prvi in drugi del kapitlja, novi provincial ... Pestro ...

In če vse sprejmemo v duhu manjšega brata, ni nič težko. Prav to nam vsem skupaj želim. Podajmo se novim izzivom naproti. Vse lepo in dobro želim iz Dornave.

br. Robi

Minoritski samostan sv. Frančiška

To zadnje poročilo, preden se bomo preselili na nova delovna mesta, pišem iz zdravilišča, Dolenjskih toplic, kjer zdravim operiran kolk, ki sem ga zlomil ob čiščenju zakristijskega okna, 6. aprila 2018 v Piranu.

Velikonočne praznike smo preživeli tako kot vsako leto. S p. Marjanom sva spovedovala po okoliških župnijah in bila na razpolago tudi pri drugih liturgičnih opravilih. Brat Franc pa je bil kot vedno desna roka g. župniku Zorku Bajcu pri velikonočnem tridnevju in tudi na samo veliko noč.

Tudi letos smo gostili kar nekaj skupin, ki so

pri nas imele duhovne obnove. Med njimi je bilo kar nekaj zakonskih skupin. Duhovne vaje pa so imeli tudi Frančiškovi iz vse Slovenije. V tem času od velike noči pa do danes se je v samostanu zvrstilo še nič koliko drugih dogodkov. Kot vam je znano, praznujemo v Piranu tako imenovano Carpacciovo leto ob 500. obletnici nastanka slike Marija z otrokom in šestimi svetniki. Vsi koncerti bodo posvečeni temu dogodku. Samostan je v samozaložbi izdelal znamko, pošta pa je izdala razglednično dopisnico s Carpacciovo sliko. Na križnem hodniku je postavljena stalna razstava Carpacciove slike, ki jo je v detajlih fotografiral g. Ubald Trnkoczy. Že od lanskega leta je v obnovi zakristija, ki jo je 10. junija 2018 blagoslovil zaslužni provincial, p. Milan Kos. S postavitvijo električnih svetil je tudi to delo sedaj končano. Predvidevamo, da bodo bodoči bratje dali v zakristijo še dve barvni okni.

V oktobru bo slovesnost 700 let od posvetitve cerkve, ki je bila zgrajena 1318. V mesecu decembru pa bo mednarodni znanstveni simpozij o Carpacciovi sliki iz naše cerkve, ki je še vedno pri patrih v Padovi, in pričakujemo, da se bo po posredovanju italijanskih patrov kmalu vrnila na svoje mesto.

Za nami je že drugi del provincialnega kapitlja, ki je prinesel v provinci kar nekaj sprememb. O tem bom pisal drugič, vendar ne iz Pirana, ampak iz drugega kraja.

Ko to pišem, potekajo v Olimju duhovne vaje, ki jih vodi p. Marjan Vogrin iz naše samostanske skupnosti. V Mariboru je danes, 25. junija 2018, bil posvečen za duhovnika p. Rufin Vladimir Predikaka, ki bo za Frančiškovo imel ponovitev nove maše tudi v Piranu. Pošiljamo iskrene čestitke! Zaradi odsotnosti obeh patrov in tudi župnika Zorka Bajca, nam je v samostanu in župniji ob prazniku državnosti in naslednje dni priskočil na pomoč naš misijonar p. Tomaž Majcen, ki je ostal še nekaj dni po prov. kapitlju v Sloveniji. Za njegovo pomoč smo mu nadvse hvaležni.



Zaradi zgodovinskega spomina je prav, da glede zakristije, ki smo jo obnovili s pomočjo Slovenske minoritske province, zapišem nekaj podatkov, ki bodo koristili poznejšim raziskovalcem. Pri obnovi so sodelovali: Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije – enota Piran; ga. Mira Ličen Krmpotić, ki je sondirala strop zakristije; podjetje Gnom iz Ljubljane je preskrbelo restavradorje za strop, umivalnik in spominsko ploščo. Preko njih smo dobili še zidarje in pleskarje. Stari dve omari iz zakristije iz leta 1610 in 1800 je obnovil g. Rok Valjavec, prav tako tudi vrata, ki vodijo iz zakristije v predprostor molitvenega kora. Novo pohištvo je po načrtih g. Matija Marinka izdelal g. Marko Košir iz Črnega vrha nad Polhovim Gradcem, elektriko pa je napeljal



g. Jakob Bažec iz sv. Petra – župnija Krkavče. V načrtu je še črpalka, ki bo iz umivalnika črpala vodo in jo pošiljala v kanalizacijo meteoritnih voda.

Voščimo vam vesele počitnice in vse lepo ob selitvah v nove postojanke.

p. Slavko Stermšek,
v. d. gvardijana

Minoritski samostan sv. Vida

V zadnjem mesecu se je na Vidmu ogromno dogajalo. V četrtek, 7. junija, je bil v naši cerkvi sv. Vida karizmatik iz Trinidada in Tobaga, Ian Taylor. Vzdušje je bilo fenomenalno. Od 17. do 24. ure smo bili v cerkvi in največ prepevali. Med nami je bila skupina Veselje in pevska skupina iz Karibov. P. Janez je prišel na svoj račun. Bogu hvala, bilo je tudi veliko ljudi.

V nedeljo, 10. junija, je bila v naši cerkvi revija otroških in mladinskih pevskih zborov. Nabito polna cerkev pevcev in njihovih staršev je res polepšala to nedeljo. Obenem so imeli na drugi strani piknik prvoobhajanci in njihovi starši.

V četrtek, 14. junija, je imela v občinski dvorani na Vidmu koncert moška vokalna skupina Glasniki, ki smo obenem izdali promocijski CD in ga delili vsem, ki so prišli na koncert. To smo izdali v slučaju, če bo p. Janez prestavljen, da bomo imeli nek spomin, saj smo 8 let skupaj prepevali.

V nedeljo, 17. junija, je bila Vidova nedelja. Takrat je p. provincial Igor Salmič blagoslovil obnovitvena dela. Cerkev je namreč v celoti obnovljena. Pri maši so sodelovale številne skupine in društva iz občine. Bilo je nadvse lepo.

Zadnje čase pa je gotovo v ospredju zlata maša našega p. Tarzicija Kolenka. Bila je v nedeljo, 24. junija, ob 16. uri. Zelo slovesna maša, po maši koncert okteta iz Črnuč, za tem pa smo ljudi povabili v šotor, gostje zlatomašnika pa so šli v



gostilno Pal, kjer so jih zvečer presenetili šr harmonikaši.

Obenem p. Tarziciju čestitamo, ker je postal ČASTNI OBČAN OBČINE VIDEM. Priznanje je dobil na osrednji prireditvi ob občinskem prazniku občine Videm. Utemeljitev za naziv častnega občana pa je bila naslednja:

P. Tarzicij Kolenko je prišel v župnijo sv. Vida leta 2006. Kljub temu, da je v tem času redno hodil na dializo (3 x na teden), se je trudil kot župnik moderator za napredek župnije sv. Vida.

Posebej mu je bilo pomembno, da je župnija živa. Da delujejo razne skupine, ki župnijo poživljajo, jo delajo duhovno mlado.

Tako je zraven skupin, ki so že delovale in jih je vedno spodbujal, da s polnim zagonom delujejo naprej, ustanovil nekatere nove skupine.

Tu moramo zagotovo omeniti Frančiškov svetni red, ki je zelo pomemben za minoritske župnije, ker so v njega vključeni najožji sodelavci patrov minoritov.

Z velikim veseljem pa dela z zakonskimi skupinami, na Vidmu sta kar dve. Tu bi lahko omenili še mnoge druge skupine, kjer je kot župnik moderator voditelj (ŽPS, Karitas, Gospodarski svet ...)

Za nagrado pa ga predlagamo tudi zato, ker se je vedno zavzemal za obnovo kulturnih spomenikov v naši župniji. Tu mislimo predvsem na župnijsko cerkev sv. Vida in Dom p. Miha Drevenska.

V župnijski cerkvi je spodbujal in vodil dela pri

mnogih izboljšavah in obnovah: novo ogrevanje, nove orgle in s tem tudi podaljšanje cerkve s korom za pevce, drenaža okrog cerkve, kompletna obnova notranjosti župnijske cerkve sv. Vida (pleskanje, elektrifikacija, novi krstni kamen, obnovljen križev pot in kipi).

Zaradi zagnanosti do obnov in dela z ljudmi v župniji sv. Vida, predlagamo p. Tarzicija Kolenka za častnega občana občine Videm.

Obenem je na tej proslavi dobil priznanje Občine Videm tudi p. Jože Petek. Obema čestitamo.

V ponedeljek, 2. julija, se je začel oratorij na Vidmu. Ker mladi dobro delajo, je udeležencev vedno več. Bog blagoslovi oratorij in varuj otroke in mlade. Letos nas je na Vidmu 205.

Pred nami je Janževa nedelja, Aninska nedelja, Magdalena nedelja, Avguštinova nedelja. Joj še bo lepo. Čao.

p. Janez Ferlež

Minoritski samostan Svete Trojice

Spoštovani sobratje, z vami želim deliti nekaj dogodkov, ki predstavljajo utrip življenja v naši skupnosti od velike noči do poletnih taborov.

Na velikonočni ponedeljek, ko gremo v »Emaus«, smo se tudi člani naše skupnosti podali na različne poti. P. Benjamin je šel po obiskih med svoje znance in širil sporočilo vesele Aleluje. P. Andrej in p. Damjan pa sta se peš odpravila po župniji Svete Trojice v Halozah od Gorce vse do Ložin. Ustavila sta se pri kakšni hiši, na poti opazovala prebujajočo se naravo in med seboj v bratskem pogovoru izmenjala veliko misli: veselja ob doživljanju velikonočnih praznikov in tudi zaskrbljenosti ob tistih, ki se z Vstalim tudi tokrat niso srečali oz. mu niso dovolili njegovega odrešenja. Žal sta opazila kar nekaj ljudi, ki so ta dan delali težka fizična dela ... Veliko ljudi pa ju je sprejelo z odprtim srcem in bilo veselo njihovega obiska, še posebej družina Štefana Laznega v Ložinah, kjer sta zaključila svoje peš romanje.

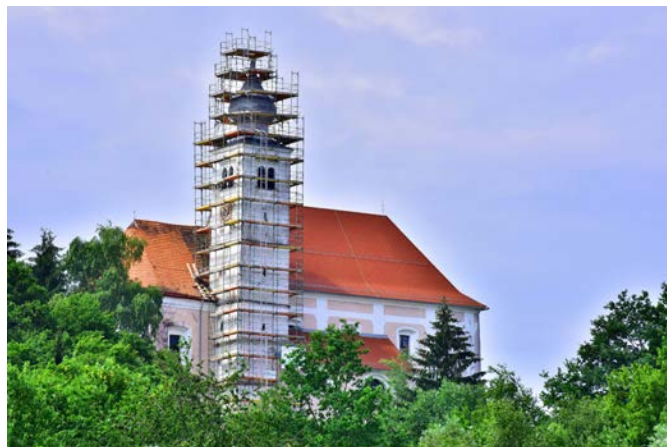
Žegna ta dan ni manjkalo, tako da sta si nabrala dovolj moči in blagoslova za vse leto.

Zraven birmanskih skupin so se v domu odvijale še duhovne vaje za Vojsko Brezmadežne, ki jih je vodil p. Jože Osvald. Na ptujski oratorij se je pripravljalo okrog 60 animatorjev. Za en dan so se oglasili tudi birmanci iz Makol in Studenic, ki so si v tem letu zaželeli že drugič duhovne poglobitve in medsebojnega druženja.

V maju in juniju so se v župniji zvrstila različna praznovanja: florijanova nedelja, duhovsko, trojiško in antonovsko žegnanje, birma, prvo sveto obhajilo.

Lep trenutek bratskega življenja smo doživljali ob obisku družin birmancev in prvoobhajancev. Vsi trije bratje smo se z avtomobilom odpravili na obisk k družinam, ki so obhajale. Na poti od enega do druge birmanca ali prvoobhajanca smo molili, se pogovarjali ter se veselili, lahko bi rekli živeli pristno bratstvo.

Na župnijski cerkvi smo začeli z obnovitvenimi deli. Na novo bomo prekrili streho na prezbiteriju ter zvoniku in le-tega tudi prepleskali.



Začeli so se že dogajati poletni tabori, katerih se bo udeležilo okoli 150 otrok in mladih. Naslov taborov je Skupaj zmagujemo. Štiri osrednje kateheze bodo spregovorile o tem, da je začetek vseh grehov napuh oz. nadutost, ki me vodi k temu, da delam brez Boga, in mi onemogoča, da bi si prizadeval imeti na dogodke, osebe in stvari Božji pogled.

p. Damjan Tikvič

Minoritski samostan Matere Božje

Z Gore milost vsem Marijin pozdrav in tudi naš. Vam naj povem, da smo imeli provincialni kapitelj in da smo trije bratje bili na kapitlju. Eden je prišel »noter« po zaslugi »padca drugega«. Sedaj pa, tako kot vi, čakamo pokapiteljski cunami ali tornado ali pa samo močan sunek burje. Bomo videli. Samo malo še počakajmo. Bratje si že ogledujemo, kjer bomo našli škatle, da bomo vanje spravili naše »uboštvo«, in če bo tako dejala Božja volja, se podali na pot v znano ali malo manj znano. Toliko za uvod.

Kaj se je dogajalo od zadnjega poročanja na Ptujski Gori? Lahko rečem nič tako pretresljivega in tako novega, da bi za to že ne vedeli. Tudi z Gore se je poslovil sneg, pozelenel je naš breg, oživel naš vrt. Vse to govori, da smo v času prebujajoče se narave tudi pri nas obhajali veliko noč. Vas zanima, kako? Ker ni bilo prošenj, da bi kje pomagali pri velikonočnem tridnevju, smo si dneve razdelili. Na samo veliko noč pa že nismo bili vsi doma. Ta, ki vam piše, je leteči, in zato je tudi odletel med polance. Za velike praznike Gora oživi. Ljudje radi pridejo na Goro. In mi nismo nič jezni, če se delo malo pomnoži.

Verouk je tekkel po svojih tirnicah. Veroučitelji so se spraševali, kaj naj naredijo, da bi bil učinek verouka viden tudi ob nedeljah. Velikokrat je bilo slišati: »Če pa starši ...« Tudi prvo sveto obhajilo se je dogodilo. Slišal sem, da je bilo lepo. Sedaj so veroučne učilnice prazne. Le zadnje tri dni je bilo živahno v romarski hiši, pred njo, v samostanu in na trgu. Pri nas se je odvijal oratorij, na katerem je bilo 43 udeležencev in 15 animatorjev. Ti so se že nekaj časa pripravljali na svoje delo pod mentorstvom Barbare Rodošek.

Dogodilo se je tudi srečanje ostarelih v naši župniji. Udeležilo se jih je okrog šestdeset. Med njih so letos prišteli pisarja tega članka.

Mariafest je dogodek, ki ga mnogi pričakujejo. Bilo je lepo. Pri eni skupini je samo nekoliko ponagajala tehnika. Nove pesmi so bile lepe. Tudi

drugih ne smemo zmetati v koš. Stil Marijafesta, ki je glasbeni in obenem molitveni dogodek, je neka nova kvaliteta.

Morda vas zanima, če smo v tem času kaj gradili. Ne, kar se tega tiče smo bili pasivni. Le en zid je »štemmajster« dobro očistil in so ga zidarji že oblekli z enim slojem sanirnega ometa.

Kot skupnost smo imeli že dva datuma za samostanski izlet. Vsaki nam je spodletel. In tako je ostalo Blatno jezero le želja.

Kot veste, našega dosedanjega in novega gvardijan preskuša bolezen. Imejte ga v mislih v vaših molitvah. Ko boste brali to sporočilo, bo že prestal operacijo.

Imeli smo že tri tradicionalna romanja. Začnemo Loče, sledili sta veliko- nedeljska dekanija in Hajdina. In do polovice septembra se bodo tako nadaljevalo. A o tem bo pisal naslednji poročevalec s Ptujске Gore.

V imenu starega bratstva na Ptujski Gori vas pozdravljam in želim lepe dopustniške dneve, če vam bo uspelo.

br. Janez Kurbus

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Bratom iz vseh naših samostanov pošiljamo iz Olimja poletni pozdrav. Kjer je volja, tam je moč, zato tudi pri nas delamo, molimo in se ravnamo po tem starem pravilu. V teh nekaj stavkih vam bomo predstavili naše minulo delo in življenje.

Na 5. postno nedeljo, pred praznikom sv. Jožefa, smo povabili naše može in fante k sv. maši in po maši k duhovnemu in prijateljskemu srečanju v Romarski dom, da bi skupaj razmišljali o vlogi moža in očeta v našem času. Ker je bil p. Ernest na spovedovanju v župnijah Loka in Zidani most, je meditacijo o tem, kaj je potrebno, da bo moški res moški in bo izpolnjeval svoje dolžnosti do sebe, družine in skupnosti, prebral br. Jože.

Na praznično jutro, god ženina Device Marije,

nas je presenetilo z nekaj cm novega snega. Prve pomladne cvetlice, krokusi, trobentice in zvončki so se poskrili v snežni belini. Morda pa nam bo praznik Marijinega oznanjenja in materinski dan prinesel malo več pomladi, smo na glas razmišljali.

Cvetna nedelja je bila že brez snežne odeje, ki je letos tako dolgo pokrivala zemljo. Obrede je doma v župnijski cerkvi vodil gvardijan, p. Franc Murko. Zbralo se je lepo število vernikov, pridružili pa so se nam tudi udeleženci duhovnih vaj, skupaj kar 24, ki jih je pripeljala k nam voditeljica, gospa Milanka iz Ljubljane. Tako kot vsako leto, so tudi letos pri branju pasijona sodelovali člani ŽPS. P. Ernest pa je bil to nedeljo z br. Jožetom na podružnici na Selah, kjer so se zbrali pri križu ob gasilskem domu in se spominjali Jezusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem in se v duhu združeni z Jezusovim trpljenjem, v procesiji odpravili v cerkev.



Velikonočno tridnevje je bilo v župnijski cerkvi, čeprav imamo še vedno delavniške sv. maše v kapeli Romarskega doma. Obisk je bil dokaj skromen, čeprav smo veliko oznanjali, tako s tiskanimi oznanili kot tudi z objavo na naši spletni strani. Velika sobota pa je bila lepo obiskana; pri obeh blagoslovih velikonočnih jedil, je bila cerkev polna. Pred blagoslovom jedil so člani ŽPS pred božjim grobom molili sveti rožni venec Kristusovega trpljenja in smrti.

Velikonočno jutro je bilo megleno in še nekaj minut pred začetkom procesije je rahlo pršilo. Tako se je p. Ernest odločil, da bo procesija le po cerkvi.

V tednu po veliki noči smo imeli kar dva, lahko bi rekel nenavadna obiska. Najprej je dekan iz Šmarja pri Jelšah pripeljal pet kapucinskih bogoslovcev iz Kapverskih otokov ob afriški atlantski obali, naslednji dan pa je prišel k nam na obisk še p. Janez Kurbus in pripeljal s seboj minoritskega bogoslovca iz Libanona, ki študira teologijo v Asiziju. Pozna se z našim p. Martinom Kmetcem, misijonarjem v Turčiji. Pri nas sta bila tudi na kosilu.

V ponedeljek, 16. aprila, smo se razveselili rojstnega dne našega gvardijana, p. Franca Murka. Gospe, ki pri nas pomagajo pri delih na vrtu in v kuhinji, so mu pripravile njemu ljuba darila: solate in različno sadje. Da bi pa tudi mi imeli malo veselja, so nam vsem napravile še lepo sadno torto.



Od petka, 20. aprila, do nedelje, 22. aprila, so bile duhovne vaje za člane Vojske Brezmadežne, ki jih je v Romarskem domu v Olimju vodil vikar province, p. Ernest Benko. Udeležba je bila skromna, a vsi navzoči so obljubili, da bodo za drugo leto še bolj zavzeto delali za čast in slavo Brezmadežne in bodo za to delo navduševali še druge.

V nedeljo zvečer, 22. aprila, so se vsi naši patri odpravili v minoritski samostan sv. Petra in Pavla na Ptuj, kjer se je začel provincialni kapitelj slovenskih minoritov. Trajal je do četrтка, 26.

aprila. V tem času so bratje pregledali preteklo štiriletno delovanje in izvolili novo provincialno vodstvo. Doma pa sva z br. Jožetom molila za uspeh provincialnega kapitlja in skrbela, da je bilo dobro poskrbljeno za vse romarje, bolnike in turiste. V torek sva dobila tudi obisk, p. provinciala Milana Kosa, ki je na ogled samostana in cerkve pripeljal generalnega vikarja minoritov, p. Jerzyja Norela.



V sredo, 25. aprila, na praznik evangelista sv. Marka, smo imeli v Olimju pri Mariji Vnebovzeti enkratno priložnost, pozdraviti okoli 250 naših rojakov iz zamejstva v Italiji. Priromali so k Mariji, kraljici Slovencev, da bi jim pomagala ohraniti močno vero, slovenstvo, njihov dom in rod. Z njimi so prišli tudi njihovi dušni pastirji, ki so se pri somaševanju želeli srečati tudi s celjskim škofom, Stanislavom Lipovškom. Žal pa se je ta slabo počutil in tik pred sv. mašo sporočil, da ga ne bo. Dobrodošlico smo jim že pred prihodom izrekli tudi na naši spletni strani. Z velikim veseljem sem jih v imenu samostanske skupnosti pozdravil tudi v cerkvi in jim na kratko razložil zgodovino te rajsko lepe doline, kjer sta pred davnimi leti hodila in živela dva slovenska svetnika, grofica sv. Ema in bl. škof Anton Martin Slomšek.

V četrtek, 26. aprila, se je končal provincialni kapitelj slovenske minoritske province sv. Jožefa. Že po drugem glasovanju smo dobili novega

provincialnega ministra, ki se je šele pred dvema mesecema vrnil iz Večnega mesta, kjer je opravil doktorat z odliko, nato pa tudi poučeval na mednarodnem minoritskem kolegiju Seraficum. Za bližnje sodelavce si je izbral naslednje brate: P. SLAVKO STERMŠEK, definator in provincialni vikar;

P. DANILO HOLC, definator in tajnik;

P. CRISTIAN BALINT, definator;

P. TONI BRINJOVC, definator.

Naj bodo polni modrosti in poslušni Sv. Duhu, tako bodo lahko izpolnili svoje poslanstvo v službi bratov in vse Cerkve na Slovenskem.

Čudoviti majski dnevi s soncem in prazniki ter dela prosti dnevi so v Olimje pripeljali množico obiskovalcev od blizu in daleč. Največ je družin z majhnimi otroki, ki uživajo v neokrnjeni naravi, ob ribicah v našem ribniku pred gradom in obišejo našo staro in novo zeliščno lekarno, kjer poiščejo kakšno malenkost za svoje telesno zdravje. Nato jih pošljemo še v čudovito Marijino cerkev, kjer jim ob lepoti oltarjev in druge opreme zastane dih in si ob prižganih lučkah ob relikvijah bl. A. M. Slomška zapojejo, če ne glasno pa vsaj v srcih, njegovo pesem V nebesih sem doma.

Maj pa je tudi mesec, ko vse ozeleni in začne cveteti v našem zeliščnem vrtu. Tri drobne mravljice, naše pridne vrtnarice, že vse dni majnika pridno okopavajo, sadijo in urejajo gredice z zdravilnimi rastlinami, da bo vrt obrodil zelišča za naše ljubo zdravje.

Prvo nedeljo v maju smo na podružnici apostolov Filipa in Jakoba obhajali njun god in praznik. Slovesnost so polepšali še člani našega gasilskega društva in se spomnili na svojega zavetnika, sv. Florjana, ki te dni goduje. Glavni oltar je že obnovljen in postavljen na staro mesto, čaka le še na blagoslov škofa Lipovška, ki smo ga povabili na slovesnost Alekševe nedelje.

V Olimju pa smo to prvo nedeljo imeli po župnijski maši še blagoslov motorjev in mopedov. Prišlo je skoraj 100 voznikov s svojimi jekleni-

mi konjički in napolnili so ves vrt pred samostanom. P. Franc Murko jih je pozdravil, jim zaželel srečno vožnjo in vsem podelil nebeški blagoslov.

V ponedeljek, 14. maja, je sobrate v olimskem samostanu prvič obiskal novi provincial, p. Igor Salmič. Srečal se je z vsemi sobrati in z vsakim posebej spregovoril o njegovi poklicanosti, ki temelji na globoki povezanosti s karizmo sv. Frančiška. Pridružil se nam je tudi pri obedu, na koncu obiska pa je v novi lekarni pri bratu Jožetu poiskal nekaj rožic tudi za svoje zdravje.

V mesecu maju je v olimskem samostanu in okolici vsak dan kaj novega. Obiskov skupin, predvsem osnovnošolcev in srednješolcev, je vse več, saj se bliža konec šolskega leta. Zato je p. Ernest v tednu pred binkošno nedeljo pripravil lističe s skoraj 250 zdravilnimi rastlinami, ki rastejo okrog našega samostana in v samostanskem vrtu. Te lističe priprnemo na posebna stojala in jih postavimo pred vsako posajeno rastlino. Na lističu je napisano slovensko in latinsko ime rastline ter njena uporabnost v zdravilstvu. Tako pomagamo obiskovalcem, da se ob urejenosti vrta naučijo razlikovati med zelišči in si tudi sami poiskati kakšno zdravilno zel, ki raste ob njihovi hiši ali vrtu.

Na binkošno nedeljo smo v župniji obhajali praznik prvega sv. obhajila. Jezusa je prvič sprejela v svoje srce le ena prvoobhajanka, drugi prvoobhajanci so imeli dan prvega sv. obhajila v sosednji župniji Podčetrtek.

Olimje vse bolj postaja turistično-romarski kraj in temu smo svoj vsakdan prilagodili tudi bratje iz samostana. Tako se v tem mesecu vsak dan pripelje kak avtobus z osnovnošolci ali srednješolci in mi jim po svojih močeh predstavimo zgodovino kraja, samostana in cerkve ter stare lekarne. Tudi mnogo odraslih, iz domovine in tujine, se dnevno steka v naš kraj. Mnogi si v novi lekarni nabavijo tudi čaje, tinkture in mazila za svoje zdravje.

Na praznik Jezusovega Srca, 8. junija, nas je

med večerno sv. mašo prestrašilo močno neurje s točo in vetrom, ki je povzročil tudi nekaj škode na starodavni lipi pred samostanom. Skoraj polovica krošnje se je v vetru odlomila in poškodovala tudi klop, ki je nameščena pod lipo za počitek romarjev. Prišli so gasilci, požgali veje, a škoda ni velika.

Tudi naš Romarski dom v mesecu juniju ni sameval. Na duhovni prenovi smo imeli brate jezuite, za njimi pa tudi zakonsko skupino iz Goriških brd, ki so nam prinesli tudi košaro pravih briških češenj.

V tednu od ponedeljka, 18. junija, do srede, 20. junija so tudi naši patri odšli na drugi del provincialnega kapitlja na Ptuj. Odslej bo v Olimju znova »glavni« p. Ernest Benko. Na ostale spremembe pa bo potrebno še malo počakati.

V teh junijskih dneh je najlepši pogled na naš zeliščni vrt, ki se je ves obarval oranžno. Cveti ognjič in tudi prvi cvetovi ameriškega slamnika se že bleščijo v vijolični barvi. Pridite na obisk in se boste o lepoti Olimja prepričali kar sami.

Iz samostana želimo vsem bratom prijetne in duhovno bogate počitnice. Če pa želite med nami preživeti duhovni in telesni oddih, ste vedno dobrodošli. Naš Romarski dom vam je na voljo.

p. Jože Lampret in sobratje



Minoritski samostan sv. Maksimilijana Kolbeja

V Sporočilih, ki so izšla za veliko noč, so v prispevkih »Iz naših samostanov« bili opisani dogodki iz zimsko-pomladnega obdobja; izražene so bile tudi dobre želje za veliko noč ...

Ta Sporočila pa »nastajajo« v obdobju, ko sta za nami že oba dela provincialnega kapitlja in ko novega prov. ministra čaka težko delo. Sporočeno mi je bilo, naj napišem članek za Sporočila - na kratko! Zato bom v nekaj vrsticah opisal povelikonočne dogodke iz našega samostana in naših treh župnij. (Pa še to: ker tokrat pišem članek jaz - p. Janko - bo morda tu in tam stvar nekoliko bolj »prežganjsko-javorsko« obarvana ...).

22. aprila smo na Prežganju imeli blagoslov kornjev - »obhajala« se je namreč Jurijeva nedelja.

29. aprila se je prežganjskim gasilcem pri maši pridružilo kar nekaj gasilcev iz sosednjih gasilskih društev in se je »obhajala« Florijanova nedelja. Naši gasilci se namreč na ostale nedelje udeležijo maše tudi pri sosednjih društvih. Tako je kar dve nedelji bilo na Prežganju po maši veselo ...

Mesec maj - se ve - da je vse v znamenju šmarnic, prvih obhajil in ponekod tudi birm. Pri sv. Petru v Ljubljani se že nekaj let na šmarnice za otroke skrbno pripravi gospa Mirjam Šprohar, učiteljica v pokoju, in v pripovedni obliki - kakor babica otrokom, ki pred oltarjem sedijo okrog nje, posreduje vsebino, ki je v knjigi - letos o Baragi.

Na prvo sredo v maju so duhovniki dekanije LJ - Moste zopet imeli dekanijsko konferenco v Javoru. Za Javorčane je to poseben dogodek, saj mašuje približno 20 duhovnikov, zapojejo se tudi litanije, duhovnikom pa se pripravi malica. V veliki novi sobi v prvem nadstropju v župnišču je ponavadi seja, po seji pa kosilo, ki ga v župnišču skuhajo domače gospodinje.

Na Prežganju in v Javoru je že tradicija, da so pri šmarničnih mašah naslednji nameni: poljska maša za določeno vas, maša za odvrnitev hude ure za določeno vas, maša na čast določenemu svetniku za določeno vas; poleg tega še obletne, godovne,

rojstnodnevne maše ... - tako je v maju vsak dan maša na obeh župnijah! Na prošnje dneve je procesija okrog cerkve in se molijo litanije in prošnji vzkliki. V mesecu juniju me je na prvi petek pri obisku bolnikov ena gospa vprašala: »Ali je že dal kdo za mašo Za odvrnitev hude ure za našo vas - saj ste videli, kako nam je lani v sadovnjaku vse pozeblo?« Ko sem odgovoril, da še nihče ni dal, je takoj ona dala za to mašo. Pa smo se v naši samostanski skupnosti vprašali: »Ali bodo tudi mladi tako skrbeli za tovrstne mašne namene?« Vprašanje!

Lepe so bile tudi prvoobhajilne slovesnosti: LJ - sv. Peter (10 prvoobhajancev) in Prežganje (8 prvoobhajancev). O, ko bi tista zavzetost staršev in otrok trajala čim dlje - pri nekaterih pa se kljub vsemu nadaljuje. In ti otroci so prišli tudi k telovski procesiji.

P. Cristian je med prvomajskimi prazniki za štiri dni poromal z župljani v Cinque terre v Italiji; na enodnevno romanje pa so kasneje šli v Piran. P. Cristian pa se je žal moral podati tudi na pot v Romunijo - na pogreb pokojnega očeta. Naj mu Gospod podeli večni pokoj in večna luč naj mu sveti. P. Andrej pa si je pred kratkim noge namakal v morski vodi v Splitu, kjer se je v okviru Teološke fakultete v Ljubljani kot eden od voditeljev udeležil seminarja geštaltpedagogike. Ja, služba je služba ... P. Danilo je bil na duhovnih vajah, ki jih je v Škofji Loki za redovne predstojnike, druge redovnike pa tudi nekatere izbranice iz vrst škofijskih duhovnikov in laikov vodil p. Marko I. Rupnik. Te dni »sestavlja« revijo Med nami, se pripravlja na romanje v Assisi ter, kolikor mu čas dopušča, opravlja tajniške posle.

27. junija pa je za našo skupnost bil prav poseben dan. Na kosilu smo gostili letošnjega zlatomašnika, upokojenega škofa, msgr. ddr. Antona Stresa. To je bila priložnost, da se mu tudi v imenu province zahvalimo za zaupanje, ki nam ga je izkazal, ko nam je dal v upravo župnijo sv. Petra ter bolniško župnijo. Zahvalo in zlatomašno voščilo mu je izrekel gvardijan p. Danilo Holc, ki mu je ob zlatomašnem jubileju v imenu vseh bratov iskreno čestital,



ter poudaril, da naj mu Gospod podari še veliko blagoslova v življenju ter pri apostolatu, ki ga naj vrši v duhu svojega škofovskega gesla: Vse zaradi evangelija. Ob tem mu je izročil darilo, v katerem je bila nova knjiga p. Igorja Salmiča Hvaležni za preteklost ter zazrti z upanjem v prihodnost ter štajersko vino, ki ga naj spominja na njegove korenine izpod Donačke gore. Po vpisu v knjigo gostov smo se razšli v veselem vzdušju.



Na duhovnih vajah, ki jih je diakonom na otoku Krku, točneje na Košljunu, vodil p. Branko Cestnik, je bil tudi naš p. Vladimir Rufin Predikaka, kateremu od 25. junija naprej radi zapojemo »Novomašnik, bod pozdravljen!« Ta pesem je v nede-

ljo, 1. julija, odmevala tudi v župniji sv. Petra v Ljubljani, kjer je novo mašo pel domačin in cistercijan p. Jona Vene. Za potek bogoslužja v cerkvi ter zunanjo podobo slavja na samostanskem dvorišču se



je zelo potrudil ceremonijer br. Klemen Slapšak. S svojo očetovsko skrbjo in modrimi predlogi pa mu je kot nadzorni ob strani seveda stal tudi župnik p. Cristian Balint.

Te dni nas pogosto obiskuje tudi provincialni minister, ki išče rešitve za nove samostanske skupnosti in posebne dolžnosti. Naj Gospod blagoslavlja njegovo delo.

Bratje iz samostana v Ljubljani vas lepo pozdravljamo ter vam želimo Mir in dobro.

p. Janko Gašparič

SPOMIN NA ZANIMIVO PODOBICO



Zanimiva podobica, ki jo je na spletni pošti objavil p. Milan Kos, me je dodatno spodbudila k pisanju za naša Sporočila. Sicer je prvi s prošnjo za

članek prišel urednik Duha Assisija, tu je še Družina in človek se nehote ponavlja v pisanju. No, tokrat se to zagotovo ne bo zgodilo, saj želim podeliti z vami nekaj bolj osebnih vrstic razmišljanj in duhovnih izzivov, ki me spremljajo skozi življenje vse do danes, ko tukaj pri Frančišku v središču sveta doživljam sv. Frančiška. Dovolil bi si spremeniti stavek, ki ga je napisal p. Milan in ga uporabiti za naslov prispevka.

OPOMIN IN IZIV ZANIMIVE PODOBICE

Leto 2026 je blizu in podobica nas spominja in opominja, da začnemo (v duhu sklepov kapitlja) resno razmišljati o naši poti do tega velikega spominskega praznika, na katerega smo se na nek način v Sacro Convento že začeli pripravljati. Ne gre samo za mednarodni razpis za veliki kip sv. Frančiška, ki bo verjetno zamenjal utrujenega Frančiška na konju na livadi pod gornjo baziliko, tudi ne gre za novo asiško svetilko (lampado), ki se bo preko romarjev in bratov razpršila po svetu, ampak gre za »utrjevanje temeljev«, tlakovanje duhovne poti, poglobljenega duhovnega življenja in zavestnih korakov na obrobja – do oddaljenih in trpečih bratov – na katera nas vabi papež Frančišek ... Gre za čas, ki je poseben, kakor je poseben adventni čas, ki nas pripravlja na božični praznik, ali sv. postni čas, ki nas pripravlja na velikonočni praznik. Kakšen pa bi bil božič brez adventa? Nemalokrat je čas pričakovanja, spreobrnjenja na osebni ravni močnejše od samega praznika.

- Ptuj Frančiškovo mesto

Iz priložene podobice je razvidno, da so bratje v ptujskem kloštru bili tesno povezani z Assisijem.

Tudi v tukajšnjem nekrologiju tu in tam beremo o kakšnem bratu iz ptujkega samostana, ki je tukaj živel, študiral ali preživel nekaj časa. Po tem, ko sem tudi sam že skoraj štiri leta tukaj, vidim in vse bolj doživljam, kako je Assisi Frančiškovo mesto. Frančišek sam se je imel za asižana, in ko so ga na koncu njegove poti nesli k Porciunkuli, je na pol poti blagoslovil SVOJE mesto. Asižani z bratom Elijem na čelu so seveda poskrbeli, da so njegovo mrtvo telo hitro prinesli v Assisi – v zavetje varnega obzidja, v začasno grobnico pri sv. Juriju ... in nato že čez dobri dve leti v veličastno baziliko, kjer počiva še danes ... In tam, kjer je očetov grob, tam so doma tudi sinovi. Frančiškovi bratje vseh treh redov (še tretjeredniki, pa še anglikanski Frančiškovi bratje, pa neka nova veja; tako nas je v Assisiju preko 250 Frančiškovih bratov, ki dajemo ton Frančiškovemu mestu). Na predzadnjem kapitlju pa se je zgodilo, da je Ptuj (potem ko je s smrtjo prošta postal Frančiškovo mesto) postal minoritsko mesto. Pa ne samo to, Ptuj je eno redkih mest, ki ima svojo goro – Ptujsko Goro, kjer kraljuje Marija zavetnica, in je tudi v naši oskrbi. Tu so še tako rekoč sosednji samostani Dornava, Videm, Trojica ... Frančišek je nekje zelo blizu in blagoslavlja svoje mesto Ptuj in okolico. Bog ne daj, da bi spregledali ta blagoslov, zakopali ta zaklad ...

- Pomembna je pot (milostni čas) do obletnice Seveda so za obhajanje pomembnih obletnic potrebna tudi zunanja znamenja, za katera odštejemo pač nekaj težko pridobljenih sredstev, toda tisto, kar resnično šteje, tisto ker je bistveno, je naše življenje po evangeliju in naše pričevanje Frančiškovega življenja v svetu. Če si bomo mi, manjši bratje minoriti, prizadevali za življenje po Frančiškovem vzoru, bo tudi PTUJ Frančiškovo mesto.

Če bomo mi, bratje minoriti, živeli v miru in delali za mir, bo tudi Ptuj (kakor je Assisi) mesto miru. Že v naprej sem hvaležen novemu provincialnemu ministru p. Igorju in njegovemu definatoriju za vsa opozorila, usmeritve, spodbude, za navdušenje, da bi se spomin korak za korakom spreminjal v opomin, v izziv, v življenje ...

p. Janez Šamperl

IZ VZGOJNIH USTANOV

Ponoviciat

Dragi bratje, kar veliko časa je od takrat, ko ste nazadnje lahko prebirali novice iz bogoslovja. Se morda sprašujete, ali se ni nič dogajalo, ali so bogoslovci zaspali?

Morda ...

To pastoralno leto je bilo zelo pestro, sam sem obiskoval pastoralni letnik na teološki fakulteti, kjer sem pridno črpal znanje in izkušnje predavateljev in gostov, da bom lahko v prihodnje to znanje koristno uporabil v praksi. V tem pastoralnem letu mi je veliko pomagal mentor p. Cristian, ki me je uvažal v skrivnosti pastoralnega dela na župniji. Moram reči, da sem Bogu hvaležen, da sem dobil dobrega in potrpežljivega mentorja. Kot diakon sem v tem času deloval v župniji sv. Petra v Ljubljani in v bolniški župniji. Br. Klemen je v tem letu spoznal, da se ni šaliti s provincialnim ministrom, da misli resno, zato je z veliko muko zagrizel v materijo in pridno delal izpite, kar je tudi bil vzrok, da se vam v zadnjem času ni oglasil v Sporočilih.

Veliko lepega se je zgodilo, želel bi izpostaviti samo nekaj pomembnih dogodkov, ki so me zaznamovali:

- Duhovni vikend, in sicer pred veliko nočjo, v Olimpiju: duhovno obnovo je vodil sedanji provincialni minister p. Igor Salmič, tema pa je bila pasijon. Misli, ki mi v tem trenutku ostajajo v spominu, so naslednje: da v preizkušnjah vidimo, na čem gradimo svoje življenje; da se v našem trpljenju odvija Božje življenje ter »Glej človek!« Poglejte, česa vsega je zmožen človek.

- Velika noč: lepo je bilo po dolgem času praznovati veliko noč v domači župniji. Posebej bi izpostavil moj prvi blagoslov jedil, ki sem ga imel v župniji sv. Ožbalta. Nikoli ga ne bom pozabil, saj sem zagledal veliko množico ljudi, ki so prinesli jedila k blagoslovu. Bilo mi je v veliko veselje.

- Sveta Dežela: povzeto z eno besedo – dežela čudežev. Na tem mestu bi se zahvalil bivšemu provincialnemu ministru p. Milanu Kosu in celotni Slovenski minoritski provinci sv. Jožefa, ki so mi omogočili romanje. Lepo je bilo, ko sem lahko korakal po zemlji, po kateri je hodil sam Jezus Kristus. Pa še



veliko novih prijateljev in prijateljic sem spoznal. Kraji, ki mi posebej ostajajo v spominu, pa so Gora Tabor, Gora Sinaj ter Božji grob.

Seveda pa v življenju niso samo prijetne stvari, tako je tudi mene čakal

manj prijeten dogodek, in sicer operacija, ki je sicer bila rutinska, pa vendar, ni prijetno »iti pod nož.« Sedaj lažje razumem, kako se počutijo bolniki v bolnišnici. Po operaciji so bile bolečine močne in res mi je zelo odleglo, ko mi je bolniški duhovnik, eden izmed mojih mentorjev, p. Danijel, prinesel Jezusa; kar za nekaj časa sem pozabil na bolečine. Zelo sem se razveselil tudi obiska br. Klemna in misijonarja p. Miha, obiskali pa so me tudi farani bolniške župnije.

Eden izmed pomembnih dogodkov so bile tudi duhovne vaje pred mašniškim posvečenjem na otoku Krku, natančneje otočku Košljun. Vodil jih je p. Branko Cestnik. Tema je bila Sveta Trojica in vključevanje v Cerkev.

Milostni dogodek, ki mi bo ostal v večnem spominu, pa je nedvomno mašniško posvečenje v Mariboru.

V teh dneh pa je v Ljubljani pri skupni mizi vedno znova aktualna tema priprava nove maše našega farana p. Jona Veneta. Ceremonier br. Klemen nas sproti obvešča o svojih navdihih in uspehih kakor tudi neuspehih pri pripravi nove maše. Bi morali videti, bratje, kako pestro zna biti v Ljubljani, posebej v teh trenutkih ...

Pa naj zaključim: poletje je čas, ko si naberemo novih moči za novo pastoralno leto. Vsem želim, da bi se resnično dobro odpočili.

V slučaju, da Sporočila prejmete pravočasno, vas dragi bratje vabim, da pridete 15. julija v župnijo sv. Jurij na Ptuj in se skupaj z menoj poveselite tega milostnega in resnično lepega dogodka, ko bom daroval novo mašo.

novomašnik p. Vladimir Rufin Predikaka

IZ NAŠIH MISIJONOV

Kazahstan

Dragi bratje in vsi ki prebirate vrstice v naših Sporočilih

Najprej prisrčna hvala za topel sprejem v času, ko sem urejal novo vizo in prebil nekaj dni počitnic v Sloveniji. Vesel sem, da sem imel možnost, da se v teh dneh pridružim tudi vsem vam v času prvega dela kapitlja. Priprave smo z molitvami za uspešen potek in prošnjo, da se kapitularci odprejo delovanju Sv. Duha v iskanju novi spodbud in izzivov za življenje province v naslednjih letih, spremljali tudi iz Kazahstana.

Po vrnitvi nazaj bi se moralo počasi spomladansko vreme prevesiti v poletje, a je izgledalo tako, kot da se spet vrača zima. Peč smo morali pridno zalagati z gorivom še v prve dni junija, ker so se temperature še posebej ponoči, spuščale pod minus. Namesto da bi zelenjava in rože pridno rasle, smo lončnice pridno selili v garažo in nazaj na vrt, ko je bilo dovolj toplo. Šele sedaj so si rože opomogle in pričele cveteti in počasi naš vrt dobiva pravo podobo. Upam, da paradiznik in kumarice kmalu začnejo cveteti, da bomo imeli nekaj svojega na mizi še pred zimo.

V župniji smo praznovali dan župnije. Po maši in koncertu smo blagoslovili novo kapelico in vse povabili na »plov« – rižota z mesom. Telo vsko procesijo smo imeli v nedeljo okoli cerkve, ker je bilo vreme lepo, smo naredili kar dva kroga okoli in se ustavili ob 4 oltarjih. Letos smo postavili samo tri, četrti pa je bil v novi kapelici.



Brat Roberto je bil v teh dneh polno zaseden, ker je njegov učenec pripravljaj uro in pol dolg koncert. Ob prvih zapletih, v eni od srednjih šol so nam dva dni pred koncertom odpovedali, ker so ugotovili, da smo verska organizacija in se malo ustrašili. Drugi koncert pa je bil organiziran v Filharmoniji pod okriljem italijanskega veleposlaništva in ni bilo problemov. Še en koncert pa smo organizirali 60 km stran v Malinovki – Akmola v centru kulture. Največji problem je predstavljal prevoz elektronskih orgel, ki tehtajo 240 kg. Vse težave in problemi so bili pozabljeni ob uspešnem izvedenem koncertu.

Istočasno so pri nas potekale tudi priprave na praznovanje sv. Antona. K nam v goste je prišel tudi naš min. gen. Marco Tasca in njegov asistent Jacek Cupinski. Do njihovega prihoda smo uspeli urediti fasado na garaži in v prvem nadstropju tudi sobo za goste. Vsega nismo uspeli, tako da dela potekajo še naprej. Še posebej, ker je naš mojster dobil službo in prihaja k nam samo ob večerih. Pred obiskom smo dobili še posebno darilo, v kombiju je odpovedala črpalka za gorivo in jo je bilo potrebno zamenjati, tako da je bil kombi na servisu cel teden. Tri dni pred prihodom gostov pa se nam je pred prehodom za pešce še v škodo zaletel pijani voznik. Po nesreči je skupaj s sopotnikoma peš pobegnil z mesta nesreče. Do danes ga policija še ni našla in tako ne moremo začeti servisa avtomobila, ker ne vemo, kako je bil avtomobil povzročitelja zavarovan. Na srečo je avto v voznem stanju.

Sam praznik Antonovega je bil zelo prijeten in poln prazničnih trenutkov. Praznovali smo 50 + 50 + 10. Maša, koncert, nastop mladine in »plov« so potekali po ustaljenem vrstnem redu z dodatkom čestitk in pozdravov, predvsem br. Robertu. Pri tem se nam je pridružil tudi tukajšnji škof Tomaš Peta in predstavniki oblasti na državni ravni.

Naj še razložim 50 + 50 + 10: 50 let obljub brata Roberta, potem 50 let življenja brata Pavla in 10 let prisotnosti našega reda v Kazahstanu. Še po-



sebej ta zadnji mejnik je bil pomemben za nas, saj se nam je pridružil tudi p Marko Tasca. Na samostanskem kapitlju smo skupaj pogledali naše življenje doslej in predvsem usmerili pogled naprej. Nekateri cilje smo uspeli izpolniti, nekaterih pa ne. Predvsem tisti cilj o delovanju škofijskega centra kulture in dialoga, ki ga ni. Sklenili smo da bomo še naprej delovali tam, kjer smo že dobro utečeni: glasbena šola, promocija zaščite življenja, delo z otroki in mladino, župnija ... Kot največji problem našega redovnega življenja pa se je izpostavilo to, da nimamo normalnih možnosti za bivanje. Hiša, v kateri živimo, ni primerna za redovno življenje. Prebivanje v njej je bilo mišljeno samo začasno, za dobo 2–3 let, ko bi se preselili v prostore centra. V njej ni možnosti klavzure, razen na vratih sob, in možnosti za skupno molitev, razen v kuhinji za mizo. Malo pred obiskom bratov iz Rima so sosede, ki se bodo selili v Rusijo, ponudili v odkup zemljišče, na katerem bi lahko postavili primeren samostan, ki bi lahko sprejel 5-6 bratov in nam omogočal tudi nadaljevanje našega poslanstva v dobro ljudi in lokalne cerkve. Cena zemljišča bo okoli 40.000 evr in upamo, da nam bo uspelo zbrati denar s pomočjo dobrotnikov in reda. Tako bi lahko potem naslednje leto začeli z gradnjo samostana. Na kosilo nas je povabil tudi tukajšnji nuncij in zadnji dan tudi škof. V petek



smo se poslovili od p. Marca in naslednji dan je za njim v Rim po novo vizo in na počitnice podelil še br. Roberto.

Če usmerim pogled še v letošnje počitnice. Z mladino smo že začeli priprave na oratorij in program počitnic. Letos gremo v Makinsk v župnijo sv. Jožefa, kjer bodo sestre odprle nov dom oz. se naselile v samostanu, ki je prazen že leto in pol. Pomagali bomo urediti okolico, počistiti znotraj in pri tem preživeti še par dni počitnic skupaj s sestrami.

V začetku avgusta nas obišče gospod Sandi iz Mozirja skupaj družino Slemenšek. Žena in otroci bodo počitnikovali, njihov oče pa bo skupaj z mano plezala po strehi naše cerkve in meril, da pripravimo vse za obnovo ostrejša in strehe. V septembru namreč pride k nam 15 mož iz Mozirja, da nam zamenjajo streho in če bo šlo, bomo na podstrešju za sestre pridobili še 2–3 nove prostore. V Mozirju te dni do prihoda zbirajo s tudi redstva za podporo projekta – predvsem za les in kritino.

V imenu vseh nas v Kazahstanu želim, da se lepo spočijete v času počitnic in napolnite z energijo Sv. Duha. Drugače pa vabim že za naslednje leto, če se kdo želi z mladino pridružiti našemu oratoriju in razveseliti našo mladino, ker letos nismo dobili prostovoljcev prek skupine Pota in se nam to kar precej pozna pri organiziranju aktivnosti.

br. Miha

København

Lep pozdrav vsem, ki ste si v teh počitniških dneh vzeli čas in prebirate naša Sporočila. Tudi pri nas na severu se je kar pošteno ogrelo. Mesec junij je bil najtopplejši mesec po ne vem kolikih letih. Temperatura se je povzpela skoraj do 30 stopinj. Je pa veliko lažje prenašati tukajšnjo vročino, saj je klima drugačna in tudi vetra nikoli ne zmanjka. Vsekakor, ta dva vroča tedna sta dobra predpriprava na moje potovanje v Slovenijo, kjer bom preživel počitnice.

Tukajšnje bratstvo še vedno šteje dva brata, seveda pa z veseljem pričakujeva še tretjega, ki prihaja iz Filipinov. Njegov prihod še ni znan, saj čaka na vizo, kar pa lahko traja tudi nekaj mesecev.

Najino pastoralno poslanstvo pridobiva na širini. Če sva do nedavnega le občasno pomagala v župniji, sva sedaj že tako rekoč polno vpeta v delo župnije. Vsak dan imava večerno mašo, ob nedeljah pa večerno mašo s pridigo. Veliko hodiva tudi pomagat. Jaz nekajkrat na mesec mašujem tudi pri sestrah sv. Jožefa, ki imajo v Kopenhagnu dve skupnosti.

7. aprila sem bil povabljen na mašniško posvečenje, ko je škof Czeslaw Kozon posvetil v duhovnika Sigurda Sverreja iz Norveške. Posvečenje je bilo v naši katedrali sv. Ansgarja (Oskarja), ki je bil eden velikih misijonarjev srednjega veka in pričevalec za vero v skandinavskih deželah.



Na sedmo velikonočno nedeljo sva se udeležila škofijskega romanja k Mariji v Åsebakken, ki je

svojevrstno doživetje. Najprej smo pešачili 6 km po gozdni poti do samostana benediktink. Sledila je maša na prostem s škofom in duhovniki, potem pa je bil čas za kosilo in odmor. Romanje smo zaključili s čaščenjem Najsvetejšega in z Marijansko pobožnostjo. Po tem pa smo Marijo v procesiji odnesli nazaj k sestram v samostan. To je škofijsko tradicionalno romanje, na katerem se vsako leto zbere lepo število romarjev.



Še vedno je najina prva naloga učenje jezika. Zraven jezikovne šole se vsak od naju trudi, da bi čimprej osvojil danski jezik. Vsak dan moliva brevir v danščini. Hvalnice pa molimo običajno skupaj s škofom, generalnim vikarjem in sestrami v hišni kapeli. Lahko rečem, da smo ena velika družina, ki se zelo dobro razume. Še pred mojim odhodom domov sva jih s p. Tomislavom povabila na večerjo in na prijetno druženje. Tudi midva sva večkrat deležna škofove mize, še posebej ob praznikih.

S p. Tomislavom sva zelo vesela vsakega obiska. Že kar nekaj gostov sva imela, saj je Danska zelo privlačna destinacija. Prvi teden v maju naju je malo razvajala moja mama, ki je prišla na obisk in z veseljem poprijela za kuhalnico. Ob tej priliki pa smo si vsi privoščili tudi malo turističnega razvajanja.

Ob koncu vam želim, da lepo preživete počitniške dneve.

p. Tomaž Majcen



ODMEVI

Permanentna vzgoja

Tokrat nas je na dnevu permanentne vzgoje nagovoril g. Aleš Čerin in sicer z vsebino: Uboštvo in prostovoljna preprostost. Največji vzgled radikalnosti na tem področju nam je naš ustanovitelj sv. Frančišek Asiški. Tudi mi moramo biti ubogi, da nas Bog more napolniti s svojo ljubeznijo. Naša vsakodnevna redovniška drža naj bo, da se vsak dan prostovoljno in zavestno odrečemo pretirani uporabi stvari.



Srečanje ponovincev CEF-a

V velikonočnem tednu je v minoritskem samostanu Schwarzenberg v Nemčiji potekalo letno srečanje ponovincev. Ob študijski temi redovniške poklicnosti in vzgoje je bila priložnost za medsebojno spoznavanje in druženje bratov iz različnih jurisdikcij. Hkrati pa tudi spoznati posamezne samostane in brate ter njihovo poslanstvo v Nemčiji.



Redni provincialni kapitelj

Slovenski minoriti smo 22. aprila 2018 v minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptujju začeli XV. redni provincialni kapitelj. Obhajanje kapitlja smo začeli s slovesnimi večericami v prezbitariju minoritske cerkve sv. Petra in Pavla. Sledila je prva uvodna seja, ki je bila namenjena konstituiranju predvidenih komisij in služb za nemoten potek provincialnega kapitlja. Kapitelj vodi vikar minoritskega Reda p. Jerzy Norel. Navzoč je tudi generalni asistent za Srednjo Evropo p. Miljenko Hontić.



Tretji dan kapitlja je bil namenjen preverjanju našega redovnega življenja in provincialnih aktivnosti v zadnjih štirih letih. Vsebina dela v skupinah je bila posvečena naslednjim temam: Prvenstvo Boga, molitveno življenje in frančiškova redovna identiteta; delo za duhovne poklice; začetna in permanentna vzgoja; bratsko življenje in apostolat.



Četrty dan rednega provincialnega kapitlja je bil izvoljen za provincialnega ministra Slovenske minoritske province sv. Jožefa p. Igor Salmič.



Zadnji dan rednega provincialnega kapitlja smo izvolili celotno vodstvo slovenske minoritske province. Za namestnika prov. ministra je bil izvoljen p. Slavko Stermšek. Službo tajnika bo vršil p. Danilo Holc. Za člana definatorija sta bila izvoljena še p. Cristian Balint in p. Toni Brinjovc.



Ob sklepu kapitlja so nas obiskali člani prov. definatorija s prov. ministrom p. Josipom Blaževićem iz Zagreba in mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl.



Drugi del rednega provincialnega kapitlja

Bratje slovenske minoritske province sv. Jožefa smo se od 18. do 20. junija 2018 zbrali na drugem delu XV. rednega prov. kapitlja. Kapitelj je ob navzočnosti generalnega asistenta iz Rima, p. Miljenka Hontića vodil novi provincialni minister p. Igor Salmič. Na kapitlju smo potrdili duhovni program province za naslednje štiriletje, prav tako pa smo izvolili tudi brate za nove službe.



Še posebej pa nam je bila čast, da smo na povabilo p. Giorgia Laggionija, vicepostulatorja iz Padove, lahko sestavili in podpisali postulatorsko pismo, naslovljeno na prefekta kongregacije za svetnike v Rimu, s katerim bomo prosili teološko komisijo na omenjeni kongregaciji, da čimprej začne preučevati pozicijo o življenju in krepostih našega patra Placida Corteseja s Cresa. Delo komisije bo lahko odločilno vplivalo na korak k njegovi beatifikaciji. P. Placido Cortese je namreč med 2. svetovno vojno duhovno in materialno pomagal številnim slovenski internirancem v italijanskih taboriščih ter zaradi tega pretrpel mučeniško smrt.

Prvi dan kapitlja je sv. mašo vodil provincialni minister, p. Igor Salmič, drugi dan generalni asistent, p. Miljenko Hontić, zadnji dan pa je imel to čast letošnji minoritski zlatomašnik, p. Tarzicij Kolenko, ki so mu bratje ob tej priložnosti iz srca čestitali. Zadnji dan je sledila še zadnja seja pri kateri so bratje posebej molili za vse pokojne brate od zadnjega provincialnega kapitlja. Ob koncu

so se zastopnikom na kapitlju pridružili še ostali bratje ter se vsi skupaj odpravili na skupni bratski izlet ter obiskali čudovito gotsko cerkev sv. Treh kraljev v Benediktu v Slovenskih goricah, ki je trenutno v obnovi.

Zlata maša

P. Tarzicij Kolenko je prejel leta 1968 v Mariboru mašniško posvečenje. Letos se veseli zlate maše, ki jo je slovesno obhajal med svojimi župljani in z brati ter povabljenimi gosti 24. junija 2018 na Vidmu pri Ptujju. Pridigar p. Ernest Benko je lepo orisal njegovo duhovniško pot in poslanstvo. Po maši je sledil kulturni program in nato druženje. Postal je tudi častni član občine Videm pri Ptujju. V samozaložbi je izdal pesniško zbirko, ki nastaja v času dialize.



Duhovne vaje

Od 24. do 28. junija 2018 so bile v romarskem domu v Olimju duhovne vaje, ki jih je vodil p. Marjan Vogrin. Ob sklepu duhovnih vaj je bil navzoč tudi provincialni minister p. Igor Salmič.



Mašniško posvečenje p. Vladimirja Rufina

Na dan državnosti, 25. junija 2018 ob 10. uri je v mariborski stolnici bil v mašnika posvečen minorit, p. Vladimir Rufin Predikaka iz Grajene, župnija sv. Jurij na Ptujju. Posvetil ga je mariborski nadškof msgr. mag. Alojzj Cvinkl. Ob polni cerkvi vernikov – tudi članov Frančiškovega svetnega reda, ki so ta dan imel letno srečanje v Mariboru, ter ob čudovitem prepevanju župnijskega zbora iz Markovcev pri Ptujju, sta ob njem bila posvečena v diakona še dva bogoslovca iz mariborske škofije. Somaševalo je tudi lepo število duhovnikov.



Pot p. Rufina do duhovništva kaže, da si tega poklica človek ne izbere sam, temveč ga pokliče Gospod. Vladimir je otroštvo preživel na manjši kmetiji, kjer mu je družbo delal leto dni mlajši brat Danijel. Osnovno šolo je obiskoval na Grajeni, srednjo tehniško pa na Ptujju. Zaposlil se je kot strojni tehnik, a pri tem ugotavljal: »Ves čas sem iskal smisel svojega življenja in ugotovil, da me to delo v globini ne izpolnjuje in da je moje življenjsko poslanstvo drugje. Po sveti birmi sem se od Cerkve oddaljil. Po mamini smrti pa sem se začel vračati v cerkev, obiskovati nedeljske maše. Ob opazovanju mašnika, ko daruje sveto mašo, sem začutil notranji vzgib, da bi tudi jaz postal duhovnik. Spraševal sem se, ali sem res primeren za tako veliko poslanstvo, še posebej, ker sem Jezusa za nekaj časa postavil pred vrata svojega srca. Vse to razmišljanje sem nosil le v svojem srcu. Milost, da se zmožem narediti ta ve-



liki korak, sem prejel ob smrtni postelji svojega očeta, ko sem ga še zadnjič objel z besedami, ki so ga pospremile v grob: 'Jaz bom duhovnik!'

Na začetku sem se videl kot škofijski duhovnik, v drugem letniku na duhovnih vajah v tišini pa sem začutil klic redovnega življenja. Poslanstvo duhovnika vidim v besedah Male Terezije: 'Moj poklic je ljubezen.'[«]

P. Vladimir Rufin si je za svoje novomašno geslo izbral besede apostola Pavla Filipljanom: »Vse premorem v Njem, ki mi daje moč« (Fil 4,13). To pojasnjuje takole: »Vedno znova spoznavam veličino Boga. V življenju nam ni treba nikdar ustaviti koraka in stopicati na mestu, ne glede na to, kako težavna je bila naloga ali kako še bo. Kajti naš korak ni usmerjen v nagrado zaradi osebnih dosežkov, ampak v bogastvo tistega, kar je Kristus dosegel za nas.«

Na slovesnosti mašniškega posvečenja je škof posvečevalec, msgr. Alojzij Cvikl, med homilijo lepo predstavil pomen duhovniške službe. Med ostalim je dejal: »Ker je Cerkev postavljena na temelju Kristusove ljubezni, tudi Jezus vpraša Petra, ali ga ima rad. S trikratnim vprašanjem poudarja, kako bo ljubezen potrebna njemu in vsem poznejšim pastirjem Cerkve. Delo pastirjev bo toliko vredno, kolikor bo prepojeno z ljubeznijo. Cerkev bo toliko »luč sveta«, »kvas zemlje«, »svetilnik na gori«, »Mati in učiteljica«, kolikor bodo njeni pastirji dan za dnem na Jezu-

sovo vprašanje odgovarjali: »Gospod, ti veš.«

Peter se je užalostil, ker ga je Jezus tretjič vprašal, »ali ga ljubi«. Peter mora priti do spoznanja, da ga je prej, ko se je zanašal nase in na svojo moč, trikrat zatajil, spoznati mora, da lahko Jezusa ljubi, ker je to dar »od zgoraj«.

Postati diakon ali duhovnik ne pomeni iti, kamor človek sam hoče, kamor ga vleče srce. Raztegniti mora roke in se napotiti tja, kamor ga vodi Božji Duh. Človeško gledano je to težko, če pa neskončno ljubim Boga, ki je vame položil klic »Hodi za menoj«, gre vedno za dejanje ljubezni. To je bilo izkustvo prvih Jezusih učencev, katerim je prijateljstvo z Jezusom popolnoma spremenilo življenje /.../.

Dragi brat Vladimir Rufin, danes boš po Božji milosti kot čisti zastonski dar prejel poslanstvo – v Gospodov vinograd boš stopil kot duhovnik, da bi ljudem oznanjal, da se Bog v svojem usmiljenju sklanja k prav vsakemu izmed nas! Kot duhovnik boš obhajal presveto daritev, po kateri Vstali Gospod živi med nami in deluje po nas, če izpolnjujemo njegovo voljo. Sklanjal se boš k bolnikom, da jim pokažeš bližino Boga. V obupanih boš prebujal upanje, ki ga more v človeku zbuditi samo Bog. Odpiral boš vrata sprave tistim, ki so se zaradi greha znašli daleč od Boga in zunaj občestva. V Božjem imenu boš ljudem našega časa prinašal radost, mir, pogum in upanje.

Danes imamo mnogo literature in raznih pripomočkov, ki želijo v človeku prebujati pozitivno mišljenje in prinašati upanje. Nastane vprašanje, iz česa naj se pozitivnost hrani. Kristjani globoko doživljamo in vemo, da je to mogoče samo iz Božje bližine, ki je za človeka odrešujoča in ozdravljajoča. To je poklic in poslanstvo duhovnika. Biti pričevalec s tem, ko je življenje vraščeno v Boga in v izpolnjevanje njegove volje! To vraščanje v Božjo voljo človeka tako prevzame, da na tej poti postaja vedno bolj pričevalec Božje bližine – z besedo in življenjem.

p. Danilo Holc

